

Előfizetési árak:

Helyben, vagy postán küldve:	
Egy évre	10 frt — kr.
Félévre	5 frt — kr.
Negyedévre	2 frt 50 kr.
Egy óra	1 frt — kr.
Egyes szám	4 kr.

A lap szellemi részét illető minden közlemény a szerkesztőségbe (nagy-uj-utca, 1702. sz.) bérmentve küldendő.

Előfizethető helyben:

Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében, Szinay Gyula kiadó lakásán (kis-csapó-utca 383. sz.) és a szerkesztőségben.

DEBRECZEN

A debreczeni és vidéki függetlenségi párt közlönye.

Megjelen naponként, péntek és vasárnap kivételével.

Hirdetési díj:

Négy hasábos petit sorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmű s többszöri hirdetések alku szerint jutányos áron vétetnek fel. Bélyegdíj minden külön beiktatásért 30 kr.
Hirdetést vagy reklámot magában foglaló újdonság sora 50 kr.
Nyilttéri közlemények minden petit sora 50 kr.

Hirdetések fölvetetnek Szinay Gyulánál és a szerkesztőségben. Kéziratok vissza nem adatnak.

Fölhívás előfizetésre.

Közeledvén a jelen év utolsó negyede, szíves bizalommal kérjük föl t. előfizetőinket a z előfizetések megújítására.

Lapunk, mint a debreczeni és vidéki függetlenségi párt közlönye, híven szolgálja a függetlenségi eszméket, valamint e város és vidékének közügyeit is. Azt a missziót, mely lapunkra, mint észak-keleti Magyarország egyetlen ellenzéki lapjára várakozik, híven és becsületesen igyekszik betölteni s kitűzött irányától se jobbra, se balra el nem tér.

Programmunkat bővebben fejtegetni fölszemes. Huszonhárom küzdelemteljes év áll a »Debrecezen« háta mögött s e hosszú idő alatt mindig az igazságot, a bátor szókimondást s a valódi közérdeket szolgálta lapunk, mely kipróbált, meghitt barátjává vált az olvasó közönségnek.

Lapunk előfizetési ára:

Egy évre 10 frt.
Fél évre 5 frt.
Negyed évre 2 frt 50 kr.
Egy óra 1 frt.

Az előfizetési pénzeket kérjük egyesesen Szinay Gyulához (kis-csapó-utca 383. sz.), lapunk főszerkesztőjéhez s kiadójához küldeni.

A „DEBRECZEN“
szerkesztősége és kiadó-hivatala.

Apponyi beszámolója.

Debreczen, szeptember 29.

(—a.) Gróf Apponyi Albert, a mérsékelt ellenzék vezére, elismert nagy szónok, kinek beszédeit mindig figyelemmel hallgatja a közönség, — de kétszeres figyelemre tarthatótt igényt mostani beszámoló beszéde, mely hozzájárult a politikai helyzet tisztázásához.

Apponyi Jászberényben belefújt a Lehel kürtjébe, melynek hangjától egykoron rettegett a német, a magyarokat pedig bátorítá, harcra hívta. Az a hang, melyet Apponyi e kürtből kicsalt, szintén harcra-hívó. Harcra hívja a nemzetet azon kormány ellen, különösen azon miniszterelnök ellen, ki tehetetlenségének, a kormányzásra való képtelenségének számos bizonyítékát adta.

Apponyi e beszédben nyíltan hadat üzent a kormánynak, melylyel szemben eleinte várakozó álláspontot foglalt el.

Apponyi és pártja azt hitték, hogy a Szapáry-kormány a reformok kormánya lesz s midőn e kormány a közigazgatási javaslattal föllépett, a mérsékelt ellenzéki párt támogatására sietett, noha a kormánypárt egyes tagjai, sőt maga a miniszterelnök is, kijelentették, hogy a mérsékelt ellenzék támogatására nincs szükségük, mert a közigazgatási javaslatot ők maguk akarják törvényerőre emelni.

Ennek daczára a mérsékelt ellenzék csak akkor lépett föl a kormány ellen, midőn ez két szakaszszá zsuigorította

össze a terjedelmes közigazgatási javaslatot s így szavaztatta azt meg a pártjával.

Apponyi most beismeri, hogy a közigazgatási javaslat bukásának az volt az oka, mert a kormány nem karolta fel a reformnak egész tág mezejét, nem ismertette meg az országgal terveit mindazokra a lényeges mozzanatokra nézve, melyekből együtt-véve állhatna az egész reform. Csonkán és egyoldalun állította a megyei törvényt a közönség elé s a küzdelemben kimerült, mert készületlen volt rá, avatatlan volt hozzá. Tetézte a kudarcot az is, hogy a javaslat sorsára nézve nem vállalt teljes szolidaritást az egész kormány.

Midőn Apponyi a közigazgatási javaslatot ért kudarczért egyedül a kormányt és annak pártját teszi felelőssé, egyuttal védelmébe veszi azon akciót, melyet a függetlenségi párt e javaslat megbuktatása végett folytatott. Nagy elismeréssel szól a függetlenségi pártól s kijelenti, hogy a pártunk által előidézett vita az eszmegazdagság oly magaslatán állott, melynek pártját nem lehet találni eddigi parlamenti életünkben s saját pártja tagjainak azt ajánlja, hogy a jövő választáskor karöltve járjanak a függetlenségi párttal, tehát a régi fegyverbarátság megújítását óhajlja.

Nagy kár, hogy ezen álláspontot mindjárt a közigazgatási vita kezdetén el nem foglalta Apponyi. Ez esetben még inkább megrendült volna a kormány helyzete s ma Apponyi nem a szomorú

A DEBRECZEN TÁRCZÁJA.

A „Hangos“ korecsma.

Hej Hangos, Hangos!
Te ugyan hallgatsz,
Máholnap fölvet
A tövis, a gaz.

Messze kerül az
Italos ember,
Ha jön is, szívből
Kurjantni sem mer.

Nem csoda, benned
Halott-árny kísért,
Maig is sírnak
Egy szép legényért,

Ki magát benned
Egykor elölte,
Nyugszik valahol
Félre gödörbe.

Hogy' tudakozták,
Hogy' keresgették, —
Tette okát ám
Sohase lelték.

Mert a hol az volt,
Senki se nézte,
Szép csaplárnénak
Csalfa szemébe'.

Igmándi Miklós.

Virág-hullás.

[Rajz.]

Irta: Szathmáry Zoltán.

Még egyszer és utoljára!

Mennyi fájdalom van kifejezve e kurta mondatocskában!

Mennyi bu, mennyi lemondás!

Még egyszer és utoljára!

— A sápadt arcu szép leány már egy hete könyörög szeretteinek, hogy engedjék meg neki azt, hogy még egyszer és utoljára bejárhassa a park tekervényes utjait, még egyszer láthassa a napot teljes tündöklő fényében, hogy még egyszer tele szívhassa keblét az üde, balzsamos, szabad levegővel.

Egy teljes hete, hogy könyörög hiába.

A házi orvos összeredőzi homlokát s a fejét rázza. Az apa arca elborul s alig tudja visszatartani kiülő könnyeit.

A mama csak oda hajlik a beteg párnájára, átöleli leányát s egy csókkal hallgattatja el a könyörgő ajkakat.

Nem sir. Mosolyog.

Mosolylyal ajakán dédelgeti, édes szavakkal csititgatja, hogy ne kívánjon lehetlent, hogy hideg az idő már oda künn, hogy várja be szépen, míg meggyógyul, majd akkor kimehet. . . . Majd ha visszatér Elemér is . . . majd csak tavasszal.

Mosolyogva biztatgatja, mosolyogva dédelgeti a beteg szép leányt s azalatt úgy érzi, hogy anyai szive megszakad.

A leány ajkai körül is fájdalmas mosoly játszadozik:

Majd, és mindég csak majd. — Majd ha Elemér visszatér?! . . . Hiszen Elemér nem jön vissza soha . . . hisz Elemér öt elhagyta örökre. . . de meg ide ne is jöjjön vissza, ha nem szereti őt . . . ha mást szeret. Majd tavasszal?! Ki tudja, hol lesz ő majd tavasszal?

Azután könybe lábadnak szemei s elkezd zokogni. A zokogas bele fulad egy hosszantartó gyöttrő köhögésbe.

Mikor a köhögésnek vége, újra kezdi a könyörgést.

csalódás, hanem a büszke diadalérzet hangján beszélhetne!

De így is örülünk az Apponyi jászberényi beszédének. Megtudtuk belőle, hogy a mérsékelt ellenzék komoly akcióra készül a kormány ellen s támogatni fogja a függetlenségi pártot azon küzdelemben, melyet a Szapáry-Fejérváry-irányzat ellen megindított.

A jászberényi kürt riadó szavára a mi harci kürtjeink harsányan visszazengenek s harsonájuk azt jelenti, hogy a Szapáry-kormány napjai meg vannak számlálva!

Apponyi Albert beszámolója.

Apponyi Albert gr. vasárnap megtartotta nagyhatású beszámoló beszédét, melynek lényeges részei a következők:

A mikor a jelenlegi kormány az ország ügyeinek vezetését kezébe vette, a kormányelnök ur program-nyilatkozatát megtette, az országgyűlésen rögtön felszólaltam és azt mondtam, hogy a kormányelnök ur program-nyilatkozatában nélkülözzük a nemzeti önértékes irányzat határozott hangsúlyozását, mert a 67-es kiegyezéshez való ragaszkodásnak kifejezése e tekintetben nem elég. Ez a kiegyezés számos kérdést megoldatlanul hagyott, melyeknek nemzeti irányban való megoldását sürgetnünk kell, ha visszafelé menni nem akarunk. Helyesletem a kormányelnök ur nyilatkozatában a belügyi reformokra vonatkozó részt, de hozzá tettem, hogy a belügyi reformoknak várt eredményeit féltem, ugyancsak a kormányelnök ur nyilatkozatában foglalt azon hangsúlyozásból, a melylyel a letező többségnek fentartást mint önálló politikai célt tűzte ki. — Mindazonáltal minthogy a kormány programjában igen fontos részek voltak, melyeket helyeslettem, melyek megfeleltek a mi pártunk évtizedes programjának, tartózkodó állást foglaltam el a jelen kormányval szemben. Tartózkodó állást foglalt el azon párt is, melyhez tartozni szerencsém van. A legnehezebb, a parlamenti életben leghaladatlabb álláspont ez, melyre helyezkedni parancsolt az az igazságérzet, melyet mindenkor tetteimnek vezérlő csillagként óhajtok követni. (Élénk éljenzés.)

Ami híres és hazánkat átalakítani hivatott korszakos közigazgatási reformok kezdemenyézése volt azonban — ugymond beszéde további folyamán Apponyi — a kormány képességének próbaköve. Ez által kellett neki magát kvalifikálnia, mint reformkormányt. (Igaz! Ugy van!) Hát t. választó

közönség, ezen reformnak siralmas története ismeretes. Nagy hangzású szavakkal kezdődött, leirhatlan neveltséggel végződött. (Igaz! Ugy van!)

A t. kormány meg nem elégedve azzal, hogy tervét nem tudta keresztül vinni, abban a kevésbé férfias törekvésben, hogy kudarcra bevallásától magát megkímélje, a nagy erőfeszítés végül egy-két szakaszból álló theoretikus kijelentést akart törvénybe foglaltatni. — Méltóztassanak már most elképzelni a főrendiház tárgyalásait ezen törvényjavaslat felett.

En azt hiszem, hogy elég volt alkotmányos királyunkat ezen közigazgatási reformakciónak a menetébe egyszer belevenni, az ő felkent nevét ezen kudarc részesévé egyszer tenni; nem volt szükség azt egy hü, tartalom és hatály nélküli törvény szentesítése által még ünnepélyesebb formában, még egyszer tenni. (Élénk helyeslés.)

S mi történt az e javaslat fölötti vita folyamán? Az, hogy a kormányelnököt, a kire pedig, munkaerejének teljes elismerése mellett legyen mondva, a parlamenti küzdelmekben nagyon ráért a támogatás, (Élénk derűtség és helyeslés) a kormányelnököt minden támogatás nélkül tisztán magára hagyta egész kabinetje, (Igaz! Ugy van!) s különösen az igazságügyminiszter.

Áttérvén a kormányt a mérsékelt ellenzékkel szemben tanúsított eljárására, így szól: Ugy látszott, mint hogy ha a t. kormány és pártjának azon része, melynek karjaiba vette magát, ettől a segítségtől jobban félt volna, mint magának a javaslatnak ellenzötől (Élénk derűtség), mintha az egész tárgyalás alatt több gondja lett volna arra, hogy nekünk lehetőleg kényelmenten helyzetet teremtsen, mint arra, hogy reformjavaslatát keresztül vigye. Ha tőlünk azt kérdik, hajlandók vagyunk-e ez általunk vallott, az általunk a közvéleménybe átvitt, a mi lelkünkhez, a mi egyéniségünkhez és parlamenti szereplésünkhez csatolt reformnak megvalósítását újból azokba a kezekbe letenni, erre válaszom ez: elég volt egyszer kompromittálni a reformot; másodszor nem engedjük meg ezt. (Zajos helyeslés és hosszan tartó éljenzés.)

Áttérvén a kormányt egyéb irányokban követelt politikájára, megbotránkozását fejezi ki, hogy a magyar igazságszolgáltatás teljes szouverénitását sebet ütött az igazságügyminiszter egy császári és királyi közös bírászkodásnak meghonosítása által.

Az Uselácz-ügyről s Jellasicz bán sirjának megkoszoruzásáról így nyilatkozott Apponyi:

Felmerült az az ügy, hogy egy közös hadseregbeli katonatiszt Fiumében hivatalos rendőri jelentés szerint, melyet ő maga demen-

tálni nem tartott szükségesnek, a magyar honpolgárokkal szemben magyar érzelmeik nyilvánítása alkalmából, bántalmazó kifejezésekkel élt; hogy mit fog eredményezni az ezen ügyben működött vegyes vizsgáló bizottságnak eljárása azt nem tudom, azt a jövő fogja megmutatni. De egyet már is tudunk és ez az, hogy a jelenlegi kormányt vezetője alatt, a melynek számos tehetséges tagjai mellett, sajnos a leghatalmasabb alak még mindig báró Fejérváry Géza honv. miniszter, a kinek kivánságára, hogy ne mondjam parancsára, a képviselőház többsége a fennforgott mentelmi esetben sietett nem annak a képviselőnek, a ki érdeme szerint megrotta annak a katonatisztnek eljárását, hanem a szóban levő katonatisztnek szolgáltatni elégtételt.

Ez eljárás rögtön meg is termette gyümölcsét. Mert alig néhány héttel később az a hír járta be az országot, hogy hivatalos okmányban, napiparancsban ugyanazon ezrednek tisztikara, bámulatának és kegyeletének háláját róttá le néhai Jellasicz tábornok és horvát bán iránt, azon Jellasicz iránt, ki nem csak katona volt, hanem egyttal, sőt főleg, politikus és a ki mint politikus a magyar korona szétdarabolásának eszméjét képviselte és érvényesíteni iparkodott. (Igaz, ugy van!) Ezekkel a tényekkel szemben a jelenlegi kormánytól és a jelenlegi kormány ténykedése által elégtételt a megsértett nemzeti önérték nem nyert! (Igaz! Ugy van!)

A »Vakulj magyar« nótája ez esetben így hangzott: »Sokkal csekélyebbek azok az események, semhogy érdemes volna azok miatt a nemzetnek szerzendő elégtételtől beszélni.« A titkos verzió pedig, melyet az emberek fülebe sugnak, ilyenkor így hangzik: »Hatalmasabbak azok a tényezők, melyekkel itt találkozunk, semhogy azokkal szemben elégtételt merhetnénk követelni.«

Az én fejemben, szivemben, lelkemben t. választó közönség, az ítélet kimondva: A reformnak keresztülvitelét, a reformnak további kezdeményezését erre a kormányra nem bízhatjuk, közjogi állásunknak sértetlen fentartását, nemzeti önértékünknek megvédését, ettől a kormánytól éppen oly kevésbé várhatjuk, mint elődétől. (Igaz! Ugy van!)

Végül Apponyi a kormányt s a többség parlamenti helyzetének gyengeségét fejtegette hosszasan.

BELFÖLD.

Az Emke közgyűlése. Az áldásos kulturegyesület ez idei nagygyűlése Maros-Vásárhelyen lesz a jövő hó 4-en. A nagy választmány, valamint a vásárhelyi városi és

S azoknak ott körülötte napról-napra hallani kell azokat a panaszos hangokat, a mint kikivánczolják a szabadba, a szabad ég alá még egyszer és utoljára.

Tépi fájdalom lepi meg a szívet, szédület szállja meg az agyat, hallva azt a kivánságot, eleget nem tudva tenni a beteg óhájának.

Pedig milyen szépen tudja kérni környezőit?!

Hogy például ő most igen jól ézi magát. Lám csak, most egész erősen megtudna állni a lábán. Próbálják csak meg, hogy nem fog ingadozni, vagy pláne elszedülni. Hisz ő igazán nem is olyan nagyon beteg. Egy kicsit fáj a szíve, de csak akkor, ha elgondolkodik, hogy merre járhat Elemér. De ő már felejt, el tud felejteni mindent, a mi szívet bánítja. Lemond mindenről, csak a friss levegőről, a napsugárról, a park virágairól, csak azokról nem tud lemondani.

Egy nap azután az orvos is úgy találja, hogy felkelhet egy kis időre, s felöltöztethetik s akkor oda ülhet az ablakhoz, megnézheti, hogy hogy megváltozott azóta oda künn a parkban minden.

Óh hogy tud ennek örülni a szegény be-

teg szíve, hogy várja azt a percet, hogy még egyszer és utoljára láthassa a park virágait, gyönyörködhessek a napsugárban s egy percre meglaphassa a szabad levegőt a nyitott ablakon keresztül.

Felöltöztetik szépen, kivánságára még egy fehér őszi rózsát is dugnak oda hullámos, se-lyem szőke fűrtjei közé.

Félig öben oda viszik egy karosszékbe s oda gördítik az ablak elé.

A leány lázasan lihegő kebelével, villámló, fürkésző szemekkel tekint ki.

Egy sohajt nem tud elfojtani keblében.

Óh hogy megváltozott minden!! Már ős van!

A nap álmosan tekint le a hervadó virágra, mintha sajnálná tőle azokat a langymeleg sugarakat, melyek gyengén szűrődnek keresztül a sárguló lombok között.

A hideg őszi szél hűvösen fúj keresztül a tarlott mezők felett, a hulló lomb-sátorok között, el-elkapkodva a piczi virágok utolsó nyitlásának is fonnyadt szirmait, meg-megkergetve egy-egy lehullott sárga levelet a park porondján. Hideg leheletétől úgy tetszik, mintha megdermedne a késői bimbó, az elkésett hajtás a lombja-vesztett galyakon.

A beteg leány csak ott ül. Feje oda esik keblére s elmélázva hallgatja a zokogó őszi szél regéjét, a mint álomba ringatja a természetet.

Levelek hullása, virág hervadása eszébe hozza a virágos tavaszt. Eszébe jutnak a közel mult tavasz virágai, a játszi lepke sereg, az erdő, berek dalos madarai.

Eszébe jutnak azok az esték, mikor ott sétált Elemérje karján a park virágai közt... mikor?!

Hol van mind ez?!

Volt nincs?!

Ha megszűnnek mozogni a sejtek a virágkocsányokban, a galyakban, a levelekben, ha csak az elszáradt galyakat rázhatja meg az őszi szél, a hervadás, a közelgő halál szele: minek keresel te a korszagény beteg leány virágot a tön, lepke sereget a virágon, az ágon galyakat, a galyakon friss hajtást, zöld lombokat, a lombok között éneklő madarakat? Látod, kár volt neked ide kivánczolnod. Utolsó reményedben is csatlakoztál, kár volt ide jönni még egyszer és utoljára.

megyei törvényhatóságából alakult vegyes bizottság lázas tevékenységet fejt ki az előkészületekben, hogy az mentől imponzansabbul sikerüljön. A lelkeség, mely a nemzeti műveltség, a szellemi és anyagi erősödés érdekében a hazafias elemeket összeforrasztotta, megvagyunk róla győződve, fényesen fog akkor nyilatkozni, hogy az eddig elért eredményekhez hasonló sikerekkel bírasson.

A kivándorlás. Galacsról írják, hogy ott hetenkint egy-két szekér háromszéki és csiki székelyekkel, a férfi és nőnemből, érkezik és rakódik le. Czók-mók a kocsi aljában van és mindegyikük új hazát megy keresni. Legujabban a kivándorlók Amerika helyett Görögországot szemelték ki kivándorlási helyül. Az utóbbi időben ki is költöztek sokan és nemrég már hírek is érkeztek sorsuk felől. Bizony ott is nagy a nyomor, kevés és olcsó a munka; a mieink legtöbbszörre elköltik a magukkal vitt pár garast, ott aztán nem tudnak megélni és hogy éhen ne hajlanak, a konzulátus útján kapnak utiköltséget, hogy visszajöhessenek az ő édes hazájukba. A belügyminiszterium egy átiratában hivatalosan adja mindezt a törvényhatóságok tudomására, hogy a kivándorlásra készülők jobban megfontolhassák szándékukat.

KÜLFÖLD.

Oroszország készülődik. A Kreutztg azt állítja, hogy Oroszország Romániánál már tudakozódik, vajjon megengedné-e az orosz csapatoknak a Dobrudzsán való átvonulást és azt hiszi, hogy Románia Oroszország karjai közé veti magát, mert a hármasszövetség Románia irányában nem vállalt semmi határozott kötelezettségeket. Ez a nézet azonban pusztán szubjektívnek tekintendő.

A kereskedelem-politikai színtér egészen a várakozásnak megfelelően alakul. Szerbia monarchiának a kereskedelmi szerződést felmondotta és az új szerződésre vonatkozó tárgyalások már legközelebb megkezdnek. Mint Berlinből jelentik, a német kormány elhatározott szándéka az új kereskedelmi szerződéseket legkésőbb január első napjaiban a birodalmi gyűlés elé terjeszteni. Ha Svájc-czal nem sikerül a szerződést megkötöni, az Ausztria-Magyarország és Olaszországgal létrejövendő megállapodás fog a birodalmi gyűlés elé terjeszteni, mert a német kormány sulyt helyez arra, hogy a császár legfontosabb akciójának valamely kézzelfogható eredménye minél hamarabb kerüljön nyilvánosságra.

Ott fekszik a beteg, csalódott szívű leány a ravatalon.

A szegény anya oda borul hült tetemére.
Itt benn zokog az édes anya.
Ott künn zokog az őszi szél.
Ez leányát siratja.
Az hervadt virágait temetgeti.

Gondolatok.

— A nők is tudnak lelkesedni politikai rendszerért, csak attól függ, milyen benyomást gyakorol rájuk a rendszer képviselője.

Igazi boldogságot a világi javak nem adnak, mert valamint azt, a ki egy időre szemérmessége miatt elpirul, vagy félelmében elhalványul, pirosnak, vagy halvány színűnek nem mondhatjuk, miután ezen tünetek csak ideig tartók: úgy a világnak rövid ideig tartó javai sem szerezhetnek nekünk igazi boldogságot.

Míg földi életünk tart, különféle kísérteteknek vagyunk kitéve, — de ahány győzelmet nyerünk a kísértetek fölött: annyi gyöngygyel és gyémánttal ékesítjük a dicsőség koronáját, melyet isten mennyekben készített számunkra.

Tallózás.

(A hittornászok. — A jószívűség. — Takarékoság. — Nem lesz pótdó. — Kell-e színházi felügyelő?)

Könnyen lehetett volna a református egyház számára új híveket szerezni, ha az egyházkerületi közgyűlés kapott volna a prozelitákon.

Midőn ugyanis a tornatanárságra vonatkozó pályázatokat felolvasták, egyik pályázó, ki r. katolikus vallású, pályázati kérvényében kötelezte magát azon esetre, ha a választás reá esik, áttérni a református vallásra.

Egy másik pályázó pedig, ki lutheránus vallású, azt állította magáról, hogy ő jó kálvinista, mert a testvére és sógora kálvinisták.

A hittornászok ajánlatát hangos derűtség fogadta s kimondatott, hogy ilyen tornatanárookra, kik a vallást csak mászó-póznának tekintik, a debreczeni főiskolának nincs szüksége!

Egy szegény tanuló ifju azt kérte, hogy vegyék föl a konviktusba. Önhibáján kívül történt, hogy az iskolai év kezdetén a konviktusba be nem jutott s minden érv a mellett szólott, hogy kérelme teljesítendő.

A szegény fiu szeptember hó folyamán nem evett meleg ételt s isten csodája, hogy ennyi nélkülözés ágyba nem döntötte. Az egyházkerületi közgyűlés tagjai pártolták a kérelmet, egyedül gróf Degenfeld József ellenelte, de ő ezen nézetével (sajnos, hogy csak ezzel!) magára maradt.

Megengedjük, hogy a rideg formaiságot tekintve a főispán urnak ez esetben is lehetett némi igaza, — de annak a szegény fiúnak a helyzetét tekintve, egy szemernyi igaza sem volt. Külömben sem mond csődöt még azért a főiskola, ha a konviktusban egy deákkal többre teritene!

E csekélységnek látszó dolgot azon állításunknak igazolására hoztuk fel, hogy kár a kormányzást a nagy urakra bízni, mert a nagy uraknak nincs érzékük a nyomor és szenvedés iránt. Már pedig a világon sokkal több a nyomor és szenvedés, mint a jólét és boldogság!

A főispán ur takarékosági hajlamára már a mult egyházkerületi közgyűlés alkalmával is rámutattunk. Bizonyára e hajlamnak tudható be az is, hogy a városi tisztviselők tollat igen, de tollszárat nem kapnak!

Bezzeg nem spóroltak akkor, midőn a polgármesteri táblapénz megszavazásáról volt szó!

A nagy kölcsönök daczára nem kell tartani attól, hogy Debreczenben a pótdó behozatik. A nagy kölcsönöket gyönyörűen le lehet törleszteni a megtakarított tollszárakból!

Kell-e Debreczenben színházi felügyelő, vagy sem? Hát titkos levél-tárnok kell-e?

Általános az a meggyőződés, hogy egyik sem kell. De ha a színházi felügyelői intézményt mégis fent akarják tartani, miért nem bízzák az ilyen állást egy kiérdemesült, veterán színészre, kit az ezen állással járó 600 frt fizetés öreg napjaiban a nélkülözéstől megmentene?

Miért adnak a főkapitánynak két hivatalt, mikor maga a főkapitányi hivatal is elég dolgozó és jövedelmező?

Sarló.

Ujdonságok.

*** Nemzeti ajándék Kossuth Lajosnak.** Jövő szeptemberben tölti be Kossuth Lajos életének 90-ik évét. Tíz év előtt nyolcvanadik születésnapjára tudvalevőleg a törvényhatóságok üdvözlő leveleket küldtek Turinba. Függetlenségi párti körökben már most foglalkoznak a jövő évi Kossuth demonstráció terveivel. E tervek között van az is, — hogy a törvényhatóságok közösen birtokot vegyenek Kossuthnak és pedig Dabason, Pestmegyében Kossuth Lajos, amikor vagyoni viszonyai még nem voltak oly rongáltak, mint most az olasz pénzintézetek válsága után, a mely Kossuth és fiai vagyonát is érzékenyen érintette, maga készült földbirtokot vásárolni Dabason, hol szülei közelében akar nyugodni. A mult ősszel, a mikor köztudomásúvá lett Kossuth sanyaru anyagi helyzete, egy szendrői nagy birtokos indítványt terjesztett be Borsodmegye közgyűlésé elé, a melyben javasolta, hogy nemzeti ajándékkul a törvényhatóságok vásárolják meg Kossuthnak a dabasi birtokot. A közgyűlés előtti napon azonban indítványozó Helftyől táviratot kapott, a melyben az indítvány elhalasztására kérték. Így történt, hogy a főispánnak már bejelentett indítványt visszavonta. Mint írják, indítványát Kossuth 90-ik születésnapjának közeledte alkalmából meg fogja ujtani.

*** Pánszlávizmus — Amerikában.** Érdekes levelet kaptunk Clevelandból, Észak-Amerikából, egy ifjúkori barátunktól, ki az új világban próbálja szerencsésjét megalapítani. Nevezett barátunk arról értesít bennünket, hogy a pánszlávizmus a Magyarországból Amerikába kivándorolt tótok közt nagyon terjed, s ennek ellensúlyozására Clevelandban részvénytársaság alakult, mely magyar lapot fog kiadni, hogy az amerikai magyarságot egyesítse, s fölvegye a harcát a pánszlávizmus ellen. Dr. Francisci Miloszlávnak hívják azt a magyarul jól beszélő egyént, a ki a legtöbb bajt okozza, s a tótok közt a pánszlávizmus mételetét terjeszti. Francisci azt állítja, hogy debreczeni szülelebbi adatokat kér Amerikába költözött barátunk. Miután azonban mi absolute semmi tudomással nem bírunk a Francisci kilétéről, valamint arról sem, hogy ő csakugyan debreczeni születésű e: fölkérjük olvasóinkat, hogyha netalán valaki ismerné ezt az urat, sziveskedjék arról bennünket értesíteni.

*** Kinevezés.** A debreczeni főügyész Széki Jenő veszprémi ügyészségi irnokot, a vezetése alatti főügyészséghez irodatisztá nevezte ki.

*** Kitüntetett debreczeni kiállító.** Szirmayné Mészáros Jusztina asszony, kinek művirágjai a temesvári kiállításon általános feltűnést keltettek, kiállított iparczikkei után bronzérmert nyert. A megérdemelt kitüntetéshez gratulálunk.

*** Rablók garázdálkodása.** A rablók garázdálkodása már beigazolt tény. A bánházai tanyákon három fegyveres csavargó garázdálkodik. E hó 7-én Mandel Ödön nyirbélteki lakosnál négy betyár jelent meg, élelmi szereket s pénzt követelve. Oláh Ödön szabolcsi csendőrfőhadnagy, 12 főnyi legénységgel azonnal Nyirbéltekre ment, s megejtette ott a nyomozást a következő eredménnyel: A mult hó 30-án éjjel Grünberger Izraelné penészlaki lakoshoz két férfi behatolt s pénzt követelt. Az asszony vonakodott, mire a rablók bántalmazni kezdték, felpofozták, a kályhához lökdösték. A rablók ezután a házat felkutatták s a talált több mint 200 frt pénzt s mintegy 100 frt értékű ruhaneműt magukhoz véve, eltávoztak. Ugyan ez a két egyén, egy harmadikkal szövetkezve, e hó 1-én a Bory Béla bánházai tanyájára ment s ott a korcsmában pá-

linkáztak. Később az erdőségbe vonultak s onnan Szuhai Mihály gulyást beküldték pénzért Bory Bélához. Kaptak kenyeret és 1 frtot. Innen Érmihályfalva felé vonultak el s 5-en este a Szennyos pusztán jelentek meg s egy embert beküldtek Török Sámuel bérlőhöz pénzért. 9-én éjjel a rablók ismét a bánházi határba vonultak s Weishaus nevű kántorjánosi lakost, ki az érmihályfalvai vásárról ment haza felé, megállították s 10 frt pénztől megfosztották. A rablók egyike Botos Ferencz kisléti paraszt ember, ki már a múlt hó elején a szentgyörgy-ábrányi határban 3 lovat lopott s azóta csavargó. Az egyik társa 40—45 éves, barna ember, fogai elől hiányzanak. A harmadik rabló mintegy 32 éves, magas, erőteljes ember. A csendőrség idáig négy gyanús csavargót tartóztatott le, de ezek a rablókkal nem igen azonosak. A nyomozás erősen folyik. A csendőrség, a Debreczenből Szilágyi Ödön főhadnagy vezénylete alatt oda rendelt legénységgel 35 főre szaporított, a rablók kézrekerítése mindazáltal igen nehéz dolog, mert ismerősek a vidéken s erdőbe, kukoriczásokba könnyen elrejtőznek. Így volt lehetséges csak, hogy e hó 13-án este a rablók, pár száz lépésnyi távolban a csendőröktől, rálöttek Bruch Vilmos bátori kereskedőre a nagyerdőnél s 14-dikén délután a Bokros erdő alól d. u. 4—6 óra tájban Csipkés György nyirbátori lakos két értékes lovat ellopták. Legújabb hír szerint a csendőrség a rablókat Vámospércsen elfogta.

*** A debreczeni reáliskola.** Mint örömmel értesülünk nem erősítette meg a közoktatási miniszterium a reáliskolának a hatvan-utca végén tervezett felépítését, lapunknak állásponjtja ez által igazolva lett. Mi tanügyi és közegészségi szempontból kifogásoltuk a reáliskolának a város egyik szélén való felállítását, és egyúttal kimutattuk, hogy közérkösi szempontból sem tehető oda, a veszélyesszomszédság miatt. Most azt követeli a közoktatási tanács, hogy a tanári kar véleménye kéréssek ki. Ha a városi tanács felterjesztette volna a tanári kar véleményes javaslatát, avagy felolvastatta volna a városi közgyűlésen — akkor egy lépéssel tovább volnánk. De a városi tanács mindég csak felszeg munkát végez. Mert a tanári kar véleményes jelentésében világosan ellene nyilatkozott a város szelen kiválasztott helynek. De a főispán, meg a polgármester és vegre a főügyész oly melegen pártolták tanügyi szempontból a központtól oly messze kieső helyiséget, hogy a városi közgyűlés több-éget megnyerték szerencsétlen javaslatuknak. Még Debreczen városának központja nem épült ki annyira, hogy egy díszes középületet nem volna képes befogadni és talán meg nem romlott meg annyira a városi tanács izlése, hogy nem tudná megítélni, mennyire káros tanügyi szempontból ily nagy kiterjedésű városban egy közepiskolának a város szelére való elhelyezése.

*** A szüret** — a f. hó 26-iki éjjeli fagy miatt — az idén korábban tartatik meg, mint a megelőző években. A városi tanács a szüret határidejét következőleg állapította meg: Szeptember 29-én és 30-án: a Csapó kertben.

Szept. 30-án és október elsején: Új kert, Sesta-kert és hatvan-utcai kertben.

Október 1-én és 2-án: Töczös-kertben, Varga-kertben és Posta-kertben.

Október 2-án és 3-án: Venkertben, Kontós-kertben, Homok-kertben, Széchenyi-kertben és Téglás-kertben.

Október 7-én és 8-án: Csige-kertben és Boldogfalvai-kertben.

*** Honvédeink itthon.** Ma d. e. 11 órára érkezett haza a debreczeni 3-ik honvédszázalaj Nagy-váradról, hol a nagy-gyakorlatokban résztvett. A piacz-utcán sok ezer ember gyűlt össze, midőn a vasut felől felhangzott a katona zene. Bolla tabornok és a tisztikarok képviselői díszben várták honvédeinket. Majd a piacz utcán a kis-templommal szemben, dísz-elvonulás történt Bolla tabornok előtt. A 3-ik honvéd zászlóaljjal egy század honvéd huszár is ma jött haza Nagy-Váradról.

*** Lelkészs-választás.** A bárándi ev. ref. egyház lelkészévé vasárnap egyhangulag Szabó József nagy-rábéi segédlelkész választott. Minden tekintetben méltó ifjú emberre esett a bárándiak választása, kik Szabó Józsefet bárándi segéd-lelkészi működése alatt tanulták meg szeretni és tisztelni s most ezen érzelmeiknek az egyhangú választás által adtak kifejezést. Reméljük, hogy azokat az urakat, kik a Szabó József kijelölését megfélebbezték, a bárándi nép egyhangú bizalma meg fogja győzni a felől, hogy felebbezésüknek semmi komoly alapja nincs s sikere nem lehet, tehát vissza fogják azt vonni. Kívánatos ez a bárándi egyház belbékéje kedvéért is, mert a bárándiak sokkal jobban ragaszkodnak Szabó Józsefhez, semhogy az ő esetleges háborgatását némán és tétlenül tűrnék. Ohajjuk, hogy figyelmeztető szavaink meghallgatásra találjanak, mert a következményekért azokat terheli a felelősség, a kik azt a felebbezést benyújtották!

*** Megyei közgyűlés.** Hajduvármegye törvényhatósági bizottsága holnap. szept. 30-án, rendes közgyűlést tart. A tárgysorozat 160 pontból áll.

*** A helybeli sajtó munkásainak tiszteletére** Vilmos L. jó hírnevű vendéglős tegnap este vendéglőjében vacsorát rendezett. Vilmos Lajos ujonnan díszesen átalakított vendéglőjét, melyet ünneppel is megnagyobított, kívánta a helybeli sajtó munkásainak bemutatni, kiket barátságos körben egyesített. A lapok szerkesztői, főmunkatársai, belmunkatársai és kiadói csaknem kivétel nélkül jelen voltak s jó nagy társaság telt ki belőlük. — Vilmos Lajos, a szíves házigazda, gazdag vacsorával s jobbnál-jobb borokkal látta el vendégeit, kik — a sok érdekellentét dacára — a legbarátságosabb hangulatban töltötték az időt, a mi annak a jele, hogy a debreczeni sajtó munkásai közt a kartársi szellem szépen fejlődik. Azt talán felesleges is említenem, hogy számos vidám pohárköszöntő mondatott, első sorban a házigazdára, továbbá a debreczeni sajtó régi és újabb munkásaira, a kartársi szellemre stb. Különösen nagy hatást keltett Benedek János belmunkatársunknak az áldozatkész debreczeni lapkiadókra mondott pohárköszöntője. Éjféltájig időzött Vilmos Lajos vendéglőjében a jókedvű társaság, mely azután elment egy másik vendéglőbe, hol Szabolcska Mihály barátunk tartotta névestéjét, mely egyúttal bucsu-este is volt, a mennyiben ő ma elhagyta Debreczent s rövid idő múlva Párisba utazik.

*** Törvényszéki végtárgyalás.** Október 2-án tartja meg a debreczeni kir. törvényszék Fazekas János szoboszlói lakos gyilkossági kísérlet miatt folyamatba tett bűnyűének végtárgyalását.

*** Izgalmas jelenet** történt ma reggel a piacz-utcán. Tisza Samuelné ott haladt a szekér-uton három éves leánykájával, midőn egy szekér vágatva közeledett feléjük. Az anya nem vette észre a szekeret s a kis leány a lovak alá került. Az anya sikoltva rogyott össze, midőn gyermekét ily veszélyben látta, de Csóka János kocsis már nem állíhatta meg a lovakat. Azonban a szerencsés véletlen következtében, a kis leánykát nem érte semmi baj. A lovak lábai közt meglapult szegényke és sem a lovak, sem a szekér nem tett benne semmi kárt. — Még mosolygott is, midőn a megrémült anya örömsikoltással ölelte karjaiba.

*** Verhovay Gyula,** a »Független Ujság« szerkesztője, e napokban tartotta meg esküvőjét Stefanovics urnóval Battonyán.

*** Rézsz asszony.** Nagy népcsődület csinált tegnap d. u. egy részsz asszony, ki a Bika pinczéje előtt pálinkától »holt-részsz« feködött. Putnoki Mihálynénak hívják, szakácsné a jámbor egy ügyvédnél. Ő sem akar rosszabb lenni a kabai asszonynál, bárha csak Dorogra való. Bevitték egy kocsin a rendőrséghez, hogy mámorát kialudja.

*** Hymen.** Kleinfeller Károly — a Kutasi Imre könyvnyomdájának üzletvezetője és körrajzolója — vasárnap váltott jegyet özv. Sipos Gyulánéval.

*** Halálozás.** Özv. Farkas Lajosné szül. borosjenői Rácz Jusztina a maga és rokonok, névszerint: az elhunyt öccse: leéki és kenézleli Farkas Ferenc és neje dévaványai Halassi Ida, továbbá az elhunyt sógora nagy-szalatnai br. Fischer Gusztáv és neje nisevic Dobrai Dobrzanky Etelka és ezeknek gyermekei és számos rokonok nevében, mély fájdalommal és megtört szívvel jelentik forrón szeretett férjének, a jó rokonnak leéki és kenézleli Farkas Lajos földbirtokosnak folyó évi szeptember 27-én éjjeli 12 órakor, életének 78-ik, boldog házasságának 52-ik évében végelgyengülésben történt csendes elhunytát. A drága halott földi részei f. hó 30-án d. u. 4 órakor fognak a róm. kath. egyház szertartása szerint a szent-annatezai 2550. sz. Brunner-háztól, a szent-annatezai sirkertben örök nyugalomra tétetni. Az engesztelő szentmise áldozat a helybeli róm. kath. egyháznál okt. hó 1-én d. e. 9 órakor, a kenézleli kegyuri egyháznál pedig október hó 12-én d. e. 9 órakor fog az egék urának bemutatni. Áldott legyen örökre emléke!

*** Merénylet a posta ellen.** Bihar-megyében, a Kis-Marja és Nagy-Kereki közötti uton, e hó 27-én este 7 órakor rálöttek a postakocsira. Az ismeretlen gonosztevőnek valószínűleg rablási szándéka volt s a golyót a postakocsinak szánta. A lövés azonban nem talált, a golyó a postaláda oldalába furódott.

*** Leányvásár.** Nagydán régi szokás, hogy a leányokon a vásáron adnak tul a szülők és pedig olyképen, hogy még ők kapnak értük pénzt. Az idei leányvásárra f. hó 21-én tartott meg. Az országos vásár alkalmából — mint onnan írják — a »leányportéka« nagyon jó keletnek örvendett.

*** Gyászjelentés.** Mély fájdalommal tudatjuk, felejtethetlen jó édes anyának, testvérnek, nagyanyának és anyósának néhai özv. H a v j á r Józsefné szül. Torma Zsuzsánnának f. hó 28-án életének 74-ik évében, özvégységének 12-ik évében, hat havi súlyos betegség után történt gyászos elhunytát. A megboldogultnak földi részei f. hó 29-kén d. u. 3 ó. kandi-utca 2532 ik sz. háztól az ev. ref. vallástétel szerint, a czepléd-utcai templomban tartandó rövid ima után, a szent-annai temetőben fognak örök nyugalomnak átadatni. Mely végzettségétélre rokonainkat, barátainkat s általában a velünk érezőket bánatos szívvel meghívjuk. Debreczen, 1891. szept. 28. — Megboldogultnak testvérei: Torma Juliánna, Boruzs Péterné és gyermekei; Torma Sára, Kovács Mihályné és gyermekei; Zsófia, férjével Siácsky György és ennek gyermekei: Róza, férjével Ujváry István; Piroška, Juliska és József; — Karolina, férjével, Keszler Jakab; Gyula és Dezső gyermekei.

x Czimbalommal összekötött zongora. A zongora, mely bármely tökéletes hangszer és hangterjedelemre nézve a legteljesebb, mégis pl. eredeti magyar népdalok tökéletes előadására kevésbé alkalmas. A czimbalom viszont hangterjedelemre nézve a zongorával nem vetekedhetik, hanem hangja által bármely magyar zenedarab legelőkeltebb előadására alkalmas. A »czimbalommal összekötött zongora« lesz hivatva e két hangszernek egymás által való kiegészítését eszközölni. Az új hangszer Sternberg Ármín és Testvére hangszergyáros czég szabadalma. Ugy a zongora mint a czimbalom a legelőkeltebb szerkezetű és közös hangszerszerekrényvel bír, melynek terjedelme megfelel a rövid szárnyu zongora nagyságának. A legkiválóbb zeneszakértők nagy jóvendőtt jósolnak e hangszernek és elterjedtségét kiválóan előfogja mozdítani, hogy ara egy tökéletes zongora aránál nem nagyobb. A rezonansfenék mindkét hangszernek külön-külön van, úgy hogy az egyik hangszer hangja a másikat nem alterálja.

Budapesti Hirlap. Olvasóink figyelmét fölhívjuk a »Budapesti Hirlap« hirdetésére, mely lapunk mai számában közöltük. Előfizetési és hirdetési összegek egyszerűen a következő czim alatt küldendők: Budapesti Hirlap, Kalap-utca 16, Budapest.

* **A nagyerdei fürdő** megnagyobbítottán, holnap reggeltől fogva a t. közönség rendelkezésére bocsátatik.

* **Csemegi forradalmi kiáltványa.** Csemegi Károly, a kuriának tanácselnöke, talán már maga sem emlékezik arra, hogy ő egykor forradalmi proklamációkat írt. A szabadságharczi emlékek kiállításán egy kiáltvány látható, a melyet Csemegi Károly, Torontál-megye aljegyzője és a torontáli csapat parancsnoka bocsátott ki. A későbbi kodifikátor proklamációja így hangzik:

Felhívás a Torontálmegyei Menekültekhez! Hozzátok, kik ismeritek az ellenség bősüzt kegyetlenségét, kik vagyonaitokat, nyugalmatokat, családi tűzhelyeiteket elhagyni kénytelenítve földönfutókká lettetek, — hozzátok, kik ismeritek a vést, tántoríthatlan torontáli magyarok! hozzátok szólok földieim! Erős, rendületlen harcosok szükségesek a honnak, — hogy a magyar azon földről, mely ezred éven át az övé volt, ki ne irtassék. — Titeket ismer az ellen, kik részesei valótok gyakori győzelmes csatáinknak. Seregléteket össze egy lelkes, egy bátor csapatban, vigyétek a magyar boszuló fegyverét, mint Isten sújtó mennyköveit, végig az ellenség haramia fészkein! Harcoljatok még egyszer azért, mi Istentől sajátotokká adatott: hazátokért! házatokért, vagyonotokért! családotokért! és létetekért! Csak akarnotok kell s az áruló vad nép szétzuzatva, megsemmisítve kolduland kegyelmetekért!! Gróf Batthyányi Kázmér teljhatalmu országos biztos ur által én vagyok megbízva egy torontáli csapat összeállításával. Jertek azon zászló alá, melyen a jelszó leend: »Harcolni addig, míg Magyar-hon szabad, s Bánság ismét a magyaré leend.« Élelmetekről gondoskodik a haza, melynek mindenkor hű fiait és bátor védőit voltatok! Minden feltételek megtudhatók — — — létező irodában, hol a beiratás és felavatás azonnal megtörténik. — Kelt Szegeden 1849-ik évi márczius hó 4-én. Csemegi Károly s. k. Torontál-megye aljegyzője és a torontáli csapat parancsnoka.

Különfélék

Szőnyeg-készítő gép.

A »New-York Herald« tüzesen ismerteti a Chicagóban nem rég föltalált új szőnyegszövő gépet, mely az eddig divatos szőnyegnek készítésére alkalmas. A gépen készült szövetek minden tekintetben kiállják a versenyt a kézi szövetekkel, de ha ez állítást nem fogadjuk készpénz gyanánt, egyet bizonyosan tudunk, és ez az, hogy a gép maga annyit dolgozik, mint ezelőtt százötven munkás. E mellett a gép vezetésére és ellenőrzésére egy gyermek munkás elegendő. Mind ez kétségtelenné teszi, hogy a szőnyegek ára a közel-jövőben tetemesen csökkenni fog, s hogy így a szép szőnyegek a közép-módu polgári családoknál is gyorsan elfognak terjedni.

Névjegyek falevelén.

Északafrikában van egy ezüstnyárfá, melynek levelei olyan alakúak és olyan nagyok, mint a borostyánlevelek, de egyéb tulajdonságaikban lényegesen különböznek ettől. — Mindenekelőtt igen tartósak, szegélyüket sűrű szőrkeret képezi, színre nézve ezüst szürkék és egészben olyanok, mintha bársonyból volnának. És miután az írás, nyomtatás, festés és egyéb dekoráció kitünően megáll a leveleken, egy berlini kereskedő arra a gondolatra jött, hogy e leveleket mint névjegyeket fogja forgalomba hozni. És miután minden a divattól függ, természetesen, hogy ezt a »talál-

mányt« is élénk mohósággal karolták fel s mármár az »Emin-pasa-névjegyek« — így nevezték el a kuriozumot az említett kereskedő — Németországban nem tartoznak a ritkaságok közé.

Elefántcsont krumpliból.

Az elefántvadászok sem fognak már a közel jövőben oly nagy vonzóerővel bírni, mint eddig. Az utánzó ipar a drága elefántcsontot ki akarja küszöbölni, a mennyiben annak pótszerét kitünő minőségben képes már ma — krumpliból előállítani. A krumplit bizonyos eljárás szerint hígított kénsavban mossák és hosszabb ideig hagyják ez oldatban. Ezután a szilárd és sűrű anyag megmosatik és lassan-lassan megszárittatik. Egy rendkívül kemény és vakító fehérségű anyaghoz jutunk ezután, mely egészen olyan, mint az elefántcsont, művésziesen festhető, faragható és esztergályozható. Csak egy bibija van a dolognak: az új krumpli-elefántcsontnak még eddig nem sikerült azt a finom politurát megadni, mely az igazi elefántcsontot oly széppé teszi. Ez azonban nem baj! Bizonyosan ki fogják találni ezt az eljárást is és akkor egy kimeríthetlen kincses bányára lesz a felföld krumplitermelő szántóföldje, mely óriási konkurrencziát okoz az afrikai gyarmatok elefántcsont-exportjának s ha meg is drágítja a tótok nemzeti eledelét, tetemesen olcsóbbá teszi ezer és ezer apró csecsebecsének az árát s maholnap bizonyára oda fog vezetni, hogy az emberek fogsora is krumpliból készül.

Egy pakk gyufa.

— Történet a városházáról. —

Egy városi dijnoknak van egy kedves kis fiacskája. A fiu már nyolcz éves és kezd értelmeskedni. Második elemi osztályba jár az egyik iskolában.

A multkor, ebéd után, nagy okosan diskurálni kezd az apjával.

— Apám!

— Mi a fiam?

— Néha az iskolában nekünk — nekem meg a többi fiunak — kedvünk kerekedik nem tanulni.

— Elég rossz, mert szekundába pónál a professzorod.

— Dehogy. Tesszünk ellene.

— Mint?

— Nagyon egyszerű dolog. Veszünk egy pakk gyufát. Rendesen csak olyant, amire kakas van rajzolva, de néha kénkővest is. Az még jobb.

— S aztán mit csináltak vele?

— Mikor a tanító bácsi csoszogását halljuk, meggyújtjuk.

— És?

— Erre oly szag lesz a szobában, mint-ha egy gyufagyárba kerültünk volna. A tanító bácsi jön, megáll az ajtóban, szétnéz. . . .

— És mit csinál azután.

— Prűszköl és megkérdi, hogy ki gyújtott gyufát?

— S ha megtudja?

— Nem tudja meg, — nem adjuk ki egymást.

— És mi a dolog vége?

— Megunja a dolgot, fenyegetődzik, azt mondja, hogy ha még egyszer ilyesmi történik, mindenikünket megver — s nem tart órát. Ját-szunk egész délelőtt.

— S nagyot nevettek a markotokba.

— Nagyot kaczagunk, de nem a markunkba, hanem a levegőbe.

— Jól teszitek, ügyes fiuk vagytok.

— Ugy-e jól tesszük.

— Azaz, hogy . . . eredj innen, elkésem a hivatalból.

Szegény emben alig szivott el egy olcsó cigarettát az ebéd után, fölvette a kabátját — s indult a városháza felé. — Egész uton furta azonban az oldalát, amit a kis fiától hallott s mormogott magában.

— A gyermekek kitalálják és mi nem tudjuk hasznát venni. Miért ne?

— Betért egy kis boltba s nagy titokban vett egy pakk gyufát.

Mikor fölért az emeletre, már készen volt a tervvel.

Nagy tempósan leült az íróasztal elé, a sarokból előkereste a pipáját, megtömte nagy durva koczkákra vágott dohánynyal s végighuzta a skatula rézporos fenekén a gyufát: — Ovatosan szétnézett, olyan volt az arcza, mint a kis fiáé, mikor ezt a művelet az iskolában produkálja. Mosolyogott — s megnyújtotta az egész csomag gyufát s ledobta a földre, amikor már égett. Nehéz kékes felhő csapott föl a plafonra s a levegő fojtó füsttel lett tele.

Aki a másik asztalnál dolgozott, alig akarta észrevenni, hogy miről van szó. Fölkellett rángatni az asztal mellől, mert nem akarta felbehagyni a munkát.

— Hátha jön valamelyik szenátor?

— Épen azért.

Vagy épen a polgármester?

— Épen azért.

Kinyitottak ajtót, ablakot, a szél majd kihordta a sok aktát. A két ur fejére csapta a kalapját — és sétálni indult a folyosóra. Ez persze azonnal föltűnt. Némelyek nem akartak hinni a szemeknek. Két díjnak fényes nappal sétál! Lassankint kör képződött körülöttük.

— Mi történt? Mi baj? Mi baj?

— Semmi — Véletlenül meggyult egy pakk gyufa.

Az esetnek hire ment s a délelőtt folyamán négy szobában gyuladt meg véletlenül egy pakk gyufa.

A történetből kifolyólag a nagyságos polgármester úrtól legközelebb a következő rendelet várható:

1,345,981—891.

A város szolgálatában álló dijnokoknak nem szabad hogy több legyen a zsebükben három szálgyufánál. Ha ez elfogy, ugyan az első szobában levő szolgánál több b. i. s. t. a. l. a. h. a. t. ó.

CSARNOK.

„EZEREGY RÖGESZME“.

— Regény. —

Írta: **Dumas Sándor.**

Fordította: **Publik Ernő.**

(Folytatás.)

— Lássá, nem csalódtam, mikor azt hittem, hogy ön nemes szívű ember. Fogadja örök hálám legmélyebb kifejezését az én és atyám nevében, s ha nem sikerülne is nemes szándoka, én a multakért örök lekötözöttje maradok!

Mikor látjuk viszont egymást, Solange?

A mikor akarja, vagy szükségesnek tartja! Holnap már, remélem, valami jót mondhatok!

Nos jó — tehát holnap!

Hol?

Itt, ha akarja.

Az utcán?

Oh! Istenkém, hiszen itt még a legbiztosabb volna; lássa, ide s tova félórája már, hogy együtt beszélgetünk, s még egyetlen ember se járt erre.

De miért ne mehetnék én önhöz, vagy miért ne jöhetne ön én hozzám?

Mert ha ön jön, esetleg kiteszi azokat a derék embereket a megszólásnak, ha pedig én mennék, akkor meg maga volna így. Keríték én önnek egy jegyet valamelyik rokonomtól!

Igen, hogyha aztán esetleg engem letartóztatnak, lenyakhassák a rokonát!

Igaza van, majd keritek hát önnek Solange névre egy igazoló jegyet.
Lám észrevette már, hogy az én valódi nevem is: Solange?
Mikor találkozunk?
Tíz órákor, mint ma, ha tetszik!
Jó. — Legyen!
De hogyan?
Nagyon egyszerűen. Öt percczel tíz óra előtt ön a kapu előtt lesz, én pedig tíz órákor kijövök.
Tehát holnap tíz órákor, kedves Solange!
Igen, holnap tíz órákor, édes Albert!
Megakartam a kezét csókolni, de ő a homlokát nyújtá csókra.

*
 $\frac{3}{4}$ 9 órákor már Solange a kapuban volt. Mind a ketten korán ott voltunk. Egy szökéssel mellé termettem. Látom, jó hírt hozott! — mondá. Nagyszerűet, mindenekelőtt ime odaadom a jegyét!

Előbb az atyám sorsa érdekel! szólott s visszatartotta kezemet.

Atyja, ha ő is úgy akarja, mentve van! Ha ő is úgy akarja? Hát mit kell tennie? Feltétlenül biznia kell bennem!

Az meglesz amúgy is!
Talán beszélt is már vele?
Igen!

S elmondott neki mindent?
Meg kellett történnie. Isten segédelmével! Elmondtam neki, hogy ön tegnap megmentette az életemet, s hogy holnap talán az övét is meg fogja menteni.

Ugy van, holnap megmentem őt, holnap, ha ő is úgy akarja!

Hogyan? Beszéljen! Szóljon! Milyen isteni volna, ha mindez sikerülhetne!

Csak . . . mondám szakadozva.
Nos?

Őn nem utazhatik vele?
Hiszen ön tudja, hogy én mindenre eltökéltem magamat.

Később önnek is szerezhetek egy utlevelet!
Oh hagyja ezt, nekem első az atyám dolga.

Nos, amint már említettem, vannak barátaim . . . akik közül ma felkerestem egyet.
Tovább!

Őn bizonyára névleg ösmerni fogja őt, derék ember ő, kinél bizalomra és tisztességre lehet számítani.

Mi a neve?
Marceau.

Marceau a tábornok?
Igen!

Azt hallottam, hogy mindig megtartja, amit ígér.

Ő megígérte nekem.
Istenem, mily boldoggá tesz ön engem!

Mit ígért önnek? Beszéljen!
Ő megígérte, hogy segítségünkre fog lenni!

Hogyan?
Nagyon egyszerűen. Kléber a déli hadtest vezértábornokává nevezte ki. Holnap este utazik oda!

Holnap este? De nem fogunk már ráérni, hogy mindent elintézhessünk!

Semmit se kell már többé elintéznünk!
Nem értem önt!

Ő magával fogja vinni az ön atyját.
Atyjamat?

Igen, mint segédtsíztjét. Vendébe érkezve, az ön atyja szavát fogja adni a tábornoknak, hogy soha többé nem fog fegyvert Franciaország ellen; innen aztán Bretagne-ba, Bretagneból Angliába fog átmenni. Majd ha Londonban lesz, írni fog önnek, én aztán keritek egy utlevelet az ön számára, s ezzel felkeresheti őt Londonban.

Holnap! kiáltá Solange. Holnap elutazik az atyám!

Nincs több vesztetni való időnk!
Az atyámnak még erről nincs semmiféle tudomása!

Tudósítsa őt.
Ma este?

Igen, még ma este!
De mikor? Most menjek?

Őn egy igazoló jeggyel és karommal rendelkezik!

Igaza van! Hol a jegyem?
Oda nyújtam neki, ő keblébe rejté el.

Most pedig kérem a karját!
Elindultunk. A Taranne-piacz azon pontjára érkeztünk, ahol a mult este összerúgultunk.

Várakozzék itt kissé reám! — mondá.
Én meghajtottam magamat s várakoztam.

Ő eltűnt a hajdani Malignon Hotel sarkánál, s csak negyedóra múlva jelent meg ismét.

Jöjjön! — mondá. — Atyám látni óhajtja önt, s megakarja köszönni nemesszivűségét! Ő megfogta karomat, s a Saint Guillaume-utczába vezetett a Mortemart Hotel felé. Itt kihúzott a zsebéből egy kulcsot, kinyitott egy rejték ajtócskát, megfogta a kezemet, s a második emeletre vezetett, majd rejtélyes módon elkezdett kopogtatni.

Egy 48—50 évesnek látszó ember nyitotta ki az ajtót. Könyvkötő munkásnak volt felöltözködve. De már az első szónál, melyet kiejtett, rá lehetett ösmerni a Seigneur-e.

Uram! — mondá — önt a gondviselés küldte számunkra, s én úgy tekintem önt, mint annak küldöttjét! Igaz-e, hogy ön megtud, s illetve hogy megakar menteni?

Mindent elbeszéltem neki. Elmondtam, hogyan kívánja Marceau mint segédtsíztjét magával vinni, s mindezekért csak egy ígéretet kíván, hogy többé nem fog Franciaország ellen fegyvert ragadni.

Ezt megígérem már most is önnek, s szavamam fogom adni neki is!

Fogadja köszönetemet úgy a magam részéről, mint az ő nevében is!

De mikor utazik Marceau?
Holnap!

Ma este menjek el hozzá?
Ahogy tetszik, ő bármikor rendelkezésére áll.

Apa és leány összenéztek.
Azt hiszem, okosabb lenne még ma elmenni hozzá! — mondá Solange.

Jó! — De ha le találánának tartóztatni, nem fogom tudni magam igazolni.

Itt van az én igazolványom!
Hát önnel mi lesz?

Engem már úgy is ösmernek!
Hol lakik Marceau?

Az Egyetem-utczán, 40. szám alatt, nővérenél Drogaviers-Marceau kisasszonynál!
El fog odáig kísérni?

(Folyt. köv.)

Irodalom és művészet.

Uj napi lap. Fővárosi Híradó című új politikai és társadalmi napi lap indult meg. Szerkesztője és kiadó-tulajdonosa Fülöp Sándor. Beköszöntőjében azt tüzi ki czéljául, hogy kül- és belpolitikánkat meg akarja menteni az elszínelenedéstől.

Jókai jubileuma. A Petőfi társaság körében mint a M. H. írja, mozgalom indult meg, hogy a társaság a jövő évben fényesen megünnepelje előkötőnek: Jókai Mórnak ötvenéves írói jubileumát Jókai ugyanis, mint tudva van, 1842-ben írta első művét: a »Zsidó fiú«-t, melytől számítani szokta írói pályafutását. A Petőfi társaság az ünnepélyt országossá szándékozik tenni s már ez ősszel hozzá fog az előkészületekhez.

Közgazdaság.

Szüreti kilátások.

Nincs már az országban vidék, a hol a fillokszera be ne fészkelte volna magát. 1500 községben konstátáltott a vész, amelynek elhárítására többé gondolni sem lehet, mert hiszen a szőlők nap, nap mellett hanyatlanak, a tönk szélén állanak, ha még el nem pusztultak. Az erdőlyrészi kiváló borvidékek sem védettek már, tehát ott is — csak néhány év és nem lesz szőlő, mint a hogyan már sok helyen nem lehet látni az anyaországban sem ép szőlőt. Magyarország bortermelése kedvezőtlen helyzetbe jutott, de legnagyobb baj az, hogy a csapással szemben a nép csaknem közönynyel viseltetik. — Néhol még azt lehet mondani, hogy a tőke hiánya az ok, de oly vidékek, mint a hirneves Tokaj, Arad, budai részek, Villány, Szegszárd, Érmellék, Bada-csony, Neszmély, Ruszt, amelyek mint szőlőterületek rendkívüli értéket képviseltek, — a vészszel szemben szintén keveset tettek s ha volt is egyik-másik helyen akarat a védekezésre, a szőlők ujtás, lassankint mivelés nélkül elhagyattak és természetesen, hogy a fillokszera csakhamar végzett velők.

Franciaországban, a hol óriási területek pusztultak el a fillokszera vaszatriksz által, csaknem oly nagy új területek létesültek. Az 1880. évi szőlőterület Franciaországban a mostanihoz viszonyítva csökkent 250 ezer hektárral, vagyis 15%-kal, míg Magyarorszában a volt szőlőkől mintegy 600 ezer kat. holdból, ma már alig van több 200 ezer kat. holdnál, a veszteség tehát óriási és csaknem azt mondhatnók, hogy rövid idő (4—6 év) alatt pótolható sem lenne. Fogalmat alkothattunk magunknak azon veszteségről, a melyet a fillokszera okozott, ha csak végig tekintünk a magyarországi bortermelő vármegyék statisztikáján. Itt azt látjuk, hogy voltak oly vármegyék, a melyek az összes megyei művelés alatt álló területek 10—14%-án szőlőt kultiváltak és ma ezer is csaknem szőlőmivelés nélkül állanak.

A szőlők pusztulásáról tehát van okunk panaszkodni; borunk nincs, kivitelről legalább néhány évig, ha addig még jobbra nem változnak a szőlőtermelési viszonyok, szó sincs, de igenis hazánk bevitelre leendő utalva s ez évenként legalább 40—50 m. forintnyi kiadást jelent. Magyarország azelőtt évenként képes volt Ausztriában és a külföldön 30—40 millió forint értékű bort elhelyezni s most legalább 20—25 millió forint értékű bort behozni lesz kénytelen és még sem jut oly kitünő borok birtokába, mint a hazai produkció volt.

Borkivitelünk évről-évre szépen fejlődött, ugyanis kivitelünk tett hordókban:

1890-ben	1.327,348	métermázsát
1880-ben	1.417,647	» »
1888-ban	1.479,911	» »
1887-ben	1.316,033	» »
1886-ban	1.332,532	» »

Borszeszből kivittek 100—200 ezer métermázsát, borköböl 9—10 ezer métermázsát, palack borokból 12—15 ezer mázsát, úgy, hogy az évi bruttó bevétel felül volt az 50 millió forint is. A borbehozatal a borkivitel rovására már eddig is emelkedett, de hogy az emelkedés ezentúl még nagyobb leendő, az nem szorul magyarázatra, előre látható.

A vtszonyok változával tehát az eddigi import nemsokára megfog kétszereződni, pedig már most is tetemes mennyiséget és szép összeget adtak a magyarországi borfogyasztók a külföldnek nevezetesen hordókban:

1886-ban még behoztak	90,234 m.	uncziát.
1887-ben »	88,172 »	»
1888-ban már »	158,591 »	»
1889-ben »	163,338 »	»
1890-ben »	228,407 »	»

A behozott borok értéke eddig is jóval felülhaladta a 14 millió forintot. A magyarországi borárak a nyolczvanas évek elején még — alacsonyok voltak, azóta megkétszereződtek, sőt néhol megháromszorosodtak. — Bort lehetett venni az előtt hektoliterenkint 7—8 forintot, ma 14—25 frton is alig lehetséges homoki — tehát nem mint az előtt — hegyi bort kapni.

Ilyen viszonyok mellett nem csuda, ha az ideai szüret iránti kilátásokat sötét színre festik. Való, hogy a fillokszera tönkretette a szőlők nagy részét, s a mi megmaradt volna is, azt nagyjából a peronoszpora viticola (szőlőpenész gomba) semmisítette meg. A blakrot is pusztított — az ideai termést tehát mindenféle vész fenyegette s el is pusztította úgy, hogy az 1891-ki év szüretjére épenséggel nincsenek jó kilátásaink.

Köbányai sertésüzlet

A sertéskereskedelmi csarnok jelentése.
Szeptember 26.

a) Hizott sertés árak: I. Magyar első rendű: 1) Öreg nehéz (páronkint 300—400 klgon felüli sulyban) — 47.50—48.50— 2) Öreg közép (páronkint 300—400 klg-sulyban) — 47.50—48.50— 3) Fiala nehéz (páronkint 320 klgon felüli sulyban) — 47.50—48.50— 4) Fiala közép (páronkint 251—320 klg, sulyban) — 48.50—49.50— 5) Fiala könnyű (páronkint 250 klgmíg terjedő sulyban) — 50.50—51.50— II. Magyar szedett: 6) Nehéz (páronkint 280 klgon felüli sulyban) — 49.50—50.50— 7) Közép (páronkint 220—280 klg, sulyban) — 49.50—50.50— 8) Könnyű (páronkint 220 klgmíg terjedő sulyban) — 49.50—50.50— III. Szerbiai: 9) Nehéz (páronkint 260 klgon felüli sulyban) — 46.50—47.50— 10) Közép (páronkint 220—260 klg, sulyban) — 46.50—47.50— 11) Könnyű (páronkint 220 klgmíg terjedő sulyban) — 48.50—49.50— Sertés létszám: szept. 25 napján volt készlet 137,070 darab. A hizott sertés üzletirányzata: változatlan. — Hizalni való sertés — — —, malacz (4—11 hónapos korban) elhajtott 1609 drb.

Budapesti gabonatözsde. Szeptemb. 28-án. Buza tavaszra 10.72 pénz 10.74, őszre 10.39 pénz, 10.41 áru. — Tengeri 1892 máj. — jun. 5.63 pénz, 5.65 áru. Zab tavaszra 6.20 pénz, 6.23 áru, őszre 5.95 pénz, 5.99 áru. — Káposztarepce aug.—szept. 14.60 pénz, 14.70 áru.

Felelős szerkesztő: **Kósa Barna.**
Kiadók: **Szinay Gyula** főszerkesztő,
és **Dr. Bakonyi Samu** főmunkatárs.

Eladó kolompér.

A gazdasági tanintézetnél **kitünő kolompér** kapható; házhoz szállítva métermaszája 2 frt. Mustra megtekinthető és megrendelés szóval, vagy levélben tehető

az igazgatóságnál.

KIADÓ vagy ELADÓ bormérő helyiség.

Egy jó menetelű bormérő helyiség november 1-től kiadó. Értekezhetni Morgó-utca 644. sz. a. a tulajdonossal, Nagy Jánossal.

A d 15,813.P.
1891.

Árverési hirdetemény.

A »Tisza« biztosító társaság csődtömegének mintegy 514,000 és 14,000 forint névértékű, itt a központban kezelt összes követelése, a csődhitelezők közgyűlésének ^{3/891.}, választmányának ^{16/891.} szám alatt kelt határozatához képest folyó évi október 7-én, délután 3 órakor, a helybeli királyi törvényszék pertára előtti tárgyaló teremben, alólírott bírósági kiküldött közbejöttével tartandó árverésen a legtöbbet ígérőnek azonnali készpénzfizetés mellett el fognak adatni.

A követelések jegyzékei s az árverési feltételek piacz-utcán 1824. szám alatt az emeleten levő irodában tömeg gondnoknál addig is megtekinthetők.

Debreczen 1891. szeptember 23.

314 3—3

Török Péter,
bírói kiküldött.

Naponként érkeznek raktárra

szébbnél-szebb **ujdonságok** a közlő ősi idejére u. m.:

DIVATOS NŐI RUHASZÖVETEK

keskeny zsinór- és tollidiszek fekete divatkelmék

SZINES SELYMEK

mosó velezek,

Téli Himalaya kendők.

Különös szép választékban:

szőnyegek

RUTORSZÖVET, FÜGGÖNYÖK

ágy asztalterítők

melyeket igen olcsón és szabott áron ajánlunk a n. é. vevő közönségnek.

SZABÓ LAJOS FIAI

Debreczen, Rózsater.

401 21

BUDAPESTI HIRLAP

Mindenki, a ki alkalmazást keres vagy alkalmazást adhat, a »BUDAPESTI HIRLAP«

apró-hirdetése

által nélkülözheti a közvetítőket.

Régi dolog, hogy a közvetítés sok pénzbe kerül és a viszonyokat egyáltalában tekintve gyakran fordul elő, hogy a költséges közvetítés dacára sem az alkalmazást kereső nem jut könnyen helyhez, sem az alkalmazást adó nem kap könnyen megbízható embereket. Oka ennek főleg az, hogy a munkaadó és munkakereső, a vevő és az eladó, nem érintkezik közvetlenül. A közvetlen érintkezésre pedig manap alig van hathatósbb eszköz, mint egy elterjedt lapban való hirdetés. A »Budapesti Hirlap« apró-hirdetési rovata pedig naponta legkevesebb 90.000 ember által olvastatik. (A lap naponta 30.000 példányban jelenik meg; legkevesebb három olvasót lehet számítani egy-egy lapra.) **Kereskedő**, aki könyvvezetőt, irodatisztet, gyakornokot vagy visszont azok, akik hasonló alkalmazást keresnek; **a gazda**, aki kasznárt, ispánt vagy gazdasági gyakornokot keres és visszont akik ajánlkoznak; **a háziasszony**, aki szakácsnét, szobaleányt, dajkát, eselédleányt keres és hasonlóan szolgálók, akik helyet keresnek: **birtokeladás, üzleteladás, birtokbérlet, hazeladás, házvétel, nevelő, nevelőnői, hazvezetőnő, gazdaszonyi és egyéb pályázat, lakaskiadás és lakás bérbeveteli** hirdetések, szóval az életszükséglet minden fázisában könnyen és olcsó pénzen a

Budapesti Hirlap apró-hirdetése

által czélt lehet elérni.

CSALÁDI JELENTÉSEKRE,

különösen

eljegyzési hírekre, hymen hírekre, esküvőre való meghívásokra, születési jelentésekre, névnap gratulációkra, gyászjelentésekre és minden efféle

közleményekre

a »Budapesti Hirlap« apró-hirdetési rovata kiválóan alkalmas.

A hirdetési díjak igen olcsók. Mindannyiszor, a hányszor a hirdetés megjelenik, egy-egy szó két krjaczárba kerül, vastagabb betűvel négy krajczár. Cimmell ellátott hirdetéseknek még egy-egy hirdetés után 30 kr. kinestári bélyegilleték külön jár. Ha czim nincsen kitéve, hanem a hirdetés úgy szól, hogy »Czim a kiadóhivatalban megtudható« akkor bélyegdíjat nem kell fizetni. A kiadóhivatal ilyen esetben minden díj nélkül megmondja a kérdészködőknek az illető czimet, sőt vidékre díjtalanul levelez is, ha a kérdészködő a postabélyeget beküldi. Helyben a hirdetések a kiadóhivatalban vétetnek föl készpénzen, legalkalmasabban postautalványon lehet küldeni. A »Budapesti Hirlap«, előfizetési ára negyedévre 3 frt 50 kr., egy hónapra 1 frt 20 kr. A czim egyszerűen »Budapesti Hirlap Kalap-utca 16.« 423. 6—3

NAGY KÉPES
ARTEGYZÉK
ingyen és bérmentve.

STERNBERG ÁRMIN
Budapest, VII. Kerepesi-ut 36.
Saját készítményű mindenemű VONOS, VERŐS, FA- és RÉZ FUVÓ-HANGSZEREK és azok alkatrészei. Mindennemű hangszerek és zenélőművek javítása és hangolása szakszerű pontossággal eszközöltetik.

HARMONIKARÓL
külön árjegyzék
kérendő.

A „DEBRECEZEN” NYOMDA RÉSZV. TÁRSASÁG

NYOMDÁJA

(Nagy-uj utca 1702. sz. Konrád-házban)

teljes új berendezéssel,

elvállal mindennemű nyomtatványokat, u. m. folyóiratok, számlák, körlevelek, gyászjelentések, bál- és lakadalmi meghívókat és tánczenekeret
kereskedelmi-, ügyvédi- és közösségi nyomtatványokat stb.
a legizlésebb kivitelben és jutányos árak mellett.

Vidéki megrendelések **Erdélyi István** nyomdai művezető nevére címzendők.

Új vállalatunkat, hol északkelti Magyarország legregőbb és legelterjedtebb politikai napilapja a

„DEBRECEZEN”,

a szintén elterjedt **„DEBRECEZENI HIRADÓ”** és a **„JOGI HETILAP”** is nyomatik, ajánljuk a helybeli és vidéki közönség szives pártfogásába. —
Hirdetések a Debreczen cz. lapban a legjutányosabb árakon közölhetnek.

Bírósági nyomtatványok készletben vannak.

